

- b) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „rybářská plavidla jiných členských států“ spadají i taková rybářská plavidla jiného členského státu, která plují pod vlajkou členského státu Spolková republika Německo?
- c) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „splňují cíle příslušného právního předpisu Unie“ spadají rovněž taková opatření přijatá členským státem, která plnění cílů, jež jsou uvedeny v uvedených předpisech Unie, pouze podporují?
- 2) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že brání opatřením členského státu týkajícím se vod spadajících pod jeho svrchovanost nebo do jeho jurisdikce, která jsou nutná pro účely plnění jeho povinností podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽³⁾?
- 3) Je-li odpověď na předběžné otázky č. 1 a č. 2, alternativně či kumulativně, záporná: Brání výlučná příslušnost Evropské unie v oblasti zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky podle čl. 3 odst. 1 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie přijetí výše uvedených opatření členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 143, s. 56.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 27. prosince 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Věc C-684/16)

(2017/C 104/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Žalovaný: Tetsuji Shimizu

Předběžné otázky

1. Brání čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (dále jen „směrnice 2003/88/ES“)⁽¹⁾ nebo čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vnitrostátní právní úpravě, jež je stanovena v § 7 spolkového zákona o dovolené (Bundesurlaubsgesetz), která jako podmínku pro splnění nároku na dovolenou na zotavenou stanoví, že zaměstnanec musí s uvedením svého přání ohledně časového rozvrhu dovolené o svou dovolenou požádat, aby mu nárok na dovolenou na konci referenčního období nezanikl bez náhrady, a která zaměstnavatele tedy nezavazuje k tomu, aby sám jednostranně a pro zaměstnance závazně stanovil dobu čerpání dovolené v rámci referenčního období?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí to i v případě, kdy existoval pracovní poměr mezi soukromými osobami?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, s. 9

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 2. ledna 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social v. Tesorería General de la Seguridad
Social a Jesús Crespo Rey**

(Věc C-2/17)

(2017/C 104/47)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Odpůrci: Tesorería General de la Seguridad Social a Jesús Crespo Rey

Předběžné otázky

- 1) Musí být výraz „španělský příspěvkový základ, který je časově nejbližší referenčnímu období“, který je uveden v příloze XI [G.2] [Španělsko, odstavec 2] nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾, vykládán tak, že nezahrnuje příspěvkové základy vycházející z použití španělského vnitrostátního právního ustanovení, podle něhož může migrující pracovník, jehož poslední skutečné příspěvky do španělského systému sociálního zabezpečení byly vyšší než minimální základy, po svém návratu podepsat dohodu o zachování příspěvků podle minimálních základů, zatímco kdyby nebyl migrujícím pracovníkem, bylo by mu umožněno ji podepsat podle vyšších základů?
- 2) Bude-li odpověď na předchozí otázku kladná, je třeba v souladu s přílohou XI [G.2] [Španělsko, odstavec 2] nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 za vhodné prostředky k nápravě újmy způsobené migrujícímu pracovníkovi považovat zohlednění řádně aktualizovaných posledních skutečných příspěvků do španělského systému sociálního zabezpečení, jakož i to, že doba přispívání na základě dohody o zachování příspěvků se považuje za období, ke kterému se nepřihlíží, respektive za vyloučenou dobu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 10. ledna
2017 – Maria Dicu v. Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava,
Tribunalul Botoșani**

(Věc C-12/17)

(2017/C 104/48)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Dicu